

„KNYGA, SUTEIKIANTI DRĄSOS BŪTI SAVIMI.“

JACQUELINE WILSON

Žuvelė, nerk!

CHARLI
HOWARD

DEBESŲ GANYKLOS

2

Man labai patinka plaukti. Kiekvieną trečiadienį einu į rajono baseiną. Pas mokytoją poną Deividsoną mūsų susirenka tik dešimt ir mums būna baisiai smagu.

Ponas Deividsonas yra mano fizinio lavinimo mokytojas ir sako, kad aš – puiki plaukikė su „didelėmis galimybėmis“. Giliai širdyje ir pati tą žinau. Jaunystėje jis buvo profesionalus plaukikas, o baigęs karjerą nusprendė tapti fizinio lavinimo mokytoju, norėdamas daugiau uždirbti. Jis vis kartoja, kad turėčiau dažniau lankyti treniruotes, kaip kiti vaikai, bet močiutė dirba ir negali rytais nuvežti manęs į baseiną.

Galėčiau kiaurą dieną mirkti vandeny. Užsidedu plaukimo akinius, sulaikau kvėpavimą ir įsivaizduoju esanti gražuolė undinė, nardanti vandenyno gelmėse, kur smėlėtas dugnas ir koraliniai rifai. Apsimetu gyvenanti didingoje povandeninėje karalystėje, kurioje karaliauja mano mama ir tėtis, o aš turiu tiek draugų ir gaunu tiek dovanų, kiek tik geidžia širdis. Vaikystėje su seneliu dažnai važiuodavau į laisvalaikio centrą ir trejų jau plaukiau be pripučiamų ratukų ant rankų. Kiekvieną šeštadienį iki pietų plaukiodavom, paskui kavinėje valgydavom sumuštinis ir bulvių traškučius pro langą žiūrėdami į suaugusius plaukikus, žemyn galva neriančius į vandenį.

- Vieną dieną ir tu taip nardysi. - Senelis tuo nė kiek neabejojo.

Dabar senelis negaluoja ir mes daugiau kartu neplaukiojam. Jaunystėje jis buvo gimnastas, puikios sveikatos, o dabar jam taip gelia strėnas, kad negali nuvažiuoti net iki laisvalaikio centro. Močiutė sako, kad plaukimas apmalšintų sąnarių skausmus, bet jis neklauso.

Pernai per mokyklos plaukimo varžybas laimėjau bronzą. Nesigiriu, bet beveik nesitreniravusi. Renginys vyko mokslo metų pabaigoje prieš vasaros atostogas: mokykla išnuomojo mūsų rajono lauko baseiną, šalia ant pievutės buvo surengtos vaišės. Stovėjo mėsainių ir ledų vežimėliai, stalai su naminėmis gėrybėmis, daug ryškiaspalvių iškabų ir plakatų. Baseiną reikėjo perplaukti keturis kartus pirmyn atgal taip greitai, kaip tik pajėgi. Apstoję sirgaliai drąsino plaukikus.

Kai ponas Deividsonas įteikė man bronzos medalį, visi plojo ir šaukė valio. Paskui vaikštinėjau po šventę su medaliu ant kaklo ir šlapiu rankšluosčiu ant pečių, o žmonės plekšnojo man per petį ir labai gyrė. Džiaugiausi nors kartą būdama dėmesio centre, nes šiaip visada visą dėmesį susirenka Kloja.

- Pasitreniravusi kitąmet galėtum dalyvauti rajono plaukimo varžybose, - pasakė ponas Deividsonas. -

Galbūt laimėtum dar vieną medalį.

Senelis sakė gyvenime niekuo taip nesididžiavęs.

•

– Kaip man patinka šita daina! – suspigo Neda. Kloja greitai junginėjo radijo stotis, dorai net nenugirsdavom, ką groja.

– Ir man, – pritarė Džesė. – Broliai buvo jų koncerte.

Aš tos vaikinų grupės nežinojau, bet linktelėjau apsimisdama, lyg patiktų ir man.

– Šimtą kartą sakiau, kad jie apgailėtini, – burbtelėjo Kloja.

Neda su Džese susižvalgė. Paskutiniu metu Kloja pasidarė dar valdingesnė. Dabar elgėsi išties bjauriai, bet mergaitės nediršo jai atsikirsti, nes automobilyje buvo ir Klojos mama. O aš tikrai nesiruošiau su ja ginčytis.

Klojos mama paskubom pakeitė temą.

– Po poros savaitių mokyklos plaukimo varžybos, – pasakė, kai sustojom prie laisvalaikio centro. – Mole, pernai tau puikiai sekėsi. Laimėjai bronzos medalį, ar ne? Tai nuostabu!

Linktelėjau. Kalbėdamasi su Klojos mama visada susidrovėdavau. Ji pasakiškai graži ir man atrodydavo, kad su ja kalbu padrikai ir visokias nesąmones. Kažin, ar ir kiti taip jaučiasi šnekėdamiesi su Kloja.

– *Tai buvo tik bronzos*, – burbtelėjo Kloja.

- Bronzos medalis yra puikus laimėjimas, - jos mama kilstelėjo antakius. - Kloja, kodėl tu nelankai plaukimo treniruočių? Juk mėgdavai plaukioti su Mole ir jos seneliu. Gaila, kad Džekas negaluoja ir negali jū-sų nusivesti.

Kloja paniekinamai prunkštelėjo.

- Taip, mama, mėgdavau, tik man tada buvo septyneri.

- Kas blogo plaukioti? - paklausė Klojos mama. - Plaukimas padeda palaikyti gerą formą. Mano draugė, auginanti dvynukus, šventai tuo tiki. Ar ne tiesa, Mole?

Nieko neatsakiau. Nežinau. Man plaukimas - tik pramoga.

- Plaukimo klube vieni liurbiai, - atsakė Kloja ir ėmė žaisti su savo suknelės karoliukais.

Ji dažnai ką nors lepteli nepagalvojusi. Kartais atrodo, kad tyčia stengiasi būti bjauri. Juk *žino*, kaip man patinka lankyti treniruotes ir kad, pono Deividsono nuomone, galiu dalyvauti rajono plaukimo varžybose. Nesupratau, ar Klojos mama ruošėsi ją subarti, ar ne, bet tikrai atrodė nepatenkinta.

- Privalai mankštintis, jei suaugusi nori išlikti liekna, - pasakė Klojos mama. Nustebau, nes Kloja buvo viena liekniausių mergaičių mokykloje. - Nesitikėk kimšti savo mėgstamą šlamštą ir amžinai būti grakšti. Aš tave įspėjau, palauk ir pamatysi.

- Plaukimas *tikrai* nelieknina. Pažiūrėk, kokia stora Mo... - pradėjo Kloja ir prikando liežuvį. Visos staiga nuščiuvo, o aš ne iškart sumojau, apie ką ji kalba.

Kloja kalbėjo apie mane.

